

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 295

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 aprilie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI			
7.	—	Hotărâre privind numirea în funcțiile de adjuncți ai Avocatului Poporului	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 411 din 22 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 teza finală din Codul de procedură civilă.....	2-4	fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 5 alin. (1) lit. a și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 5 lit. jj) și ale art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ	
Decizia nr. 576 din 22 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		304.	— Hotărâre pentru constituirea, aprobarea structurii și a modului de funcționare ale Comitetului de supraveghere pentru implementarea și monitorizarea funcționării ulterioare a sistemului de garanție-returnare
		305.	— Hotărâre pentru modificarea pct. IV lit. c) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 632/2022 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2022—2023
		306.	— Hotărâre privind acceptarea de către statul român a donației unor bunuri mobile, ca operațiune compensatorie, din partea Harris Global Communications Inc și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a acestor bunuri

ACTE ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind numirea în funcțiile de adjuncți ai Avocatului Poporului

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată,

la propunerea Avocatului Poporului,

cu avizul comisiilor juridice ale celor două Camere ale Parlamentului,

Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numesc în funcțiile de adjuncți ai Avocatului Poporului, pentru un mandat de 5 ani, următorii:

1. domnul Zsolt Molnar — domeniul drepturile omului, egalitate de șanse între bărbați și femei, culte religioase și minorități naționale;

2. doamna Cynthia Carmen Deaconescu — domeniul drepturile familiei, tinerilor, pensionarilor, persoanelor cu handicap;

3. domnul Ioan Gânfălean — domeniul apărarea, protecția și promovarea drepturilor copilului — Avocatul Copilului;

4. domnul Emil Mihai Pașolea — domeniul proprietate, muncă, protecție socială, impozite și taxe.

Această hotărâre a fost adoptată de Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului în ședința comună din 5 aprilie 2023.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 5 aprilie 2023.

Nr. 7.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 411

din 22 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 teza finală din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 503 alin. (2) pct. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de George Daniel Subțirelu în Dosarul nr. 1.837/2/2018 al Curții de Apel București — Secția

a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 177D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.921D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Andrei Tinu în Dosarul nr. 23.843/3/2019 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în

temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.921D/2019 la Dosarul nr. 177D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, invocând, în acest sens, Decizia nr. 828 din 11 decembrie 2018. Arată că textul legal criticat are ca finalitate prevenirea tentativelor de tergiversare a cauzelor prin invocarea abuzivă în cadrul căii extraordinare de atac a contestației în anulare a unor motive ce ar fi putut fi invocate și pe calea apelului sau recursului. Accesul liber la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și în modalitățile instituite de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 6.513 din 22 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.837/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de George Daniel Subțirelu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

8. Prin Încheierea din 21 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 23.843/3/2019, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Andrei Tinu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că, potrivit dispoziției legale criticate, o instanță de recurs necompetentă absolut și care a respins excepția propriei sale necompetențe poate pronunța o hotărâre considerată a fi valabilă și care va putea fi pusă în executare, deoarece soluția pronunțată de către instanța de recurs nu mai poate fi supusă controlului judecătoresc pe calea contestației în anulare. De asemenea, se arată că în ipoteza în care partea află de cazul de incompatibilitate a judecătorului care a soluționat cauza abia după pronunțarea hotărârii, dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât exercitarea căii de atac a contestației în anulare este condiționată de invocarea acestui incident procedural în timpul procesului.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, având în vedere caracterul extraordinar al căii de atac declarate în cauză, precum și condițiile strict și limitativ prevăzute de lege în ceea ce privește exercitarea contestației în anulare.

11. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Arată, în esență, că reglementarea unei condiții procedurale în sensul invocării în cadrul fondului litigiului a unei excepții nu constituie o limită a liberului acces la justiție.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 teza finală, respectiv art. 503 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură civilă. Având în vedere critica de neconstituționalitate formulată, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când: 1. hotărârea dată în recurs a fost pronunțată de o instanță necompetentă absolut sau cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței și, deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a omis să se pronunțe asupra acesteia;”*.

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) și prin prisma art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 24 — *Dreptul la apărare* și ale art. 47 — *Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai fost analizate prin raportare la critici similare celor formulate în prezenta cauză, instanța constituțională constatând constituționalitatea acestora. Prin Decizia nr. 828 din 11 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 5 aprilie 2019, Curtea a reținut că textul legal criticat are ca finalitate prevenirea tentativelor de tergiversare a cauzei, prin invocarea abuzivă în cadrul căii extraordinare de atac a contestației în anulare a unor motive care ar fi putut fi invocate pe calea apelului sau a recursului. Odată invocate excepțiile pe calea apelului sau a recursului, aceste motive urmează a fi cenzurate de către instanță, care se va pronunța asupra lor, astfel încât numai nepronunțarea asupra acestor motive dă posibilitatea părții interesate să le invoce în cadrul contestației în anulare.

18. În privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie să fie făcută declarația,

conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului în substanța sa ori principiilor și textelor constituționale de referință. Astfel, Curtea de la Strasbourg, în Hotărârea din 12 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Beles și alții împotriva Cehiei*, paragraful 61, a constatat că dreptul de acces la un tribunal nu este absolut și se pretează la limitări implicit admise, având în vedere că presupune reglementarea din partea statului, care se bucură, în această privință, de o anumită marjă de apreciere. Pentru aceste motive, Curtea nu a reținut critica privind încălcarea art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Faptul că o anumită dispoziție procedurală nu reglementează toate ipotezele care pot apărea în practică nu reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil al părților, care au posibilitatea de a se prevala de toate garanțiile acestuia, prin propunerea, încuviințarea și administrarea probelor pertinente și utile cauzei, în condițiile stabilite de legiuitor.

20. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 10 și 12 din Codul de procedură civilă, „*părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și probeze pretențiile și apărările, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia*”, iar „*drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți*”. Totodată, dispozițiile art. 22 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă consacră rolul activ al judecătorului în soluționarea cauzei, acesta având îndatorirea de a stăruia, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Daniel Subțirelu în Dosarul nr. 1.837/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Andrei Tinu în Dosarul nr. 23.843/3/2019 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 teza finală din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 576

din 22 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art. 5 lit. jj) și ale art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului

militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 536 și ale art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Gheorghe Chirac, Petrișor Lopată și Anton Radu în Dosarul nr. 1.913/114/2019 al Tribunalului Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.307D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și arată că reglementarea sistemului de salarizare, indiferent de categoria profesională, nu ține de domeniile de reglementare ale legii organice, iar statutul funcționarilor publici, fiind distinct de cel al personalului contractual, justifică instituirea unui tratament juridic diferit privind competența instanțelor judecătorești în materia raporturilor de serviciu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.913/114/2019, **Tribunalul Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 536 și ale art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de**

urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Chirac, Petrișor Lopată și Anton Radu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind recalcularea drepturilor salariale pentru funcționarii publici cu statut special.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă principiul securității raporturilor juridice, în componenta privind precizia și claritatea legii. Se arată că aceste dispoziții, care nu au precizat cuantumul drepturilor salariale la care fac trimitere, au dobândit un caracter imprevizibil și neconstituțional, determinându-i în același timp pe destinatarii legii să ultraactiveze coeficienții de funcție/de grad profesional și valoarea de referință din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, pentru a se putea calcula de instituțiile publice angajatoare salariile personalului din respectivele instituții. În textele respective nu sunt menționate care sunt valorile nominale/cuantumurile brute, în plată „la nivelul acordat pentru luna februarie 2017” (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017), respectiv „la nivelul acordat pentru luna iunie 2017” (Legea-cadru nr. 153/2017), ale salariilor și nici care sunt valorile nominale/cuantumurile sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și ale celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar. Nicio lege anterioară textelor criticate nu a stabilit valori nominale/cuantumuri brute ale salariilor de bază sau valori nominale/cuantumuri ale sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și ale celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar.

6. Totodată, cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, se susține, în esență, încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a principiului separației puterilor în stat. Astfel, fiecare text indicat folosește formulări de trimitere la cuantumul salariale stabilite într-o lună anterioară, potrivit legislației în vigoare în luna

respectivă, fără ca vreuna dintre normele criticate să reglementeze concret, precis, clar, cuantumul elementelor salariale, cu consecința că salarizarea personalului bugetar a fost reglementată, în perioada 2010—2017, printr-un lanț nesfârșit de norme de trimitere la norme precedente care, în loc să conțină o reglementare substanțială, reprezintă tot norme de trimitere care, în final, regresează la legislația de salarizare valabilă în anul 2009 și abrogată de la 1 ianuarie 2010, cu consecința ultraactivității acesteia.

7. Fiecare normă criticată este lipsită de claritate și precizie, întrucât nu reglementează efectiv cuantumul drepturilor salariale vizate de reglementare, ci face trimitere la o altă normă de trimitere, care trimite la o altă normă de trimitere. Fiecare normă criticată trimite la și ultraactivează, totodată, normele de salarizare care au precedat-o și care și-au încetat efectele la intrarea în vigoare a normei criticate, fie prin abrogare expresă, fie prin atingerea termenului de valabilitate al normei. Întregul lanț al normelor de trimitere a încălcat principiul securității raporturilor juridice întrucât, pe lângă împrejurarea că s-au ultraactivat unele pe altele, lanțul normelor de trimitere regresivă a ultraactivat și a perpetuat ultraactivitatea sistemului de salarizare valabil în anul 2009, dar abrogat de la 1 ianuarie 2019. În mod particular, lanțul normelor de trimitere a ultraactivat normele abrogate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, reglementând coeficienții de funcție și de grad profesional, valoare de referință sectorială, sporuri și alte suplimente, metode de calcul.

8. Lanțul de norme contestate din ordonanțele de urgență încalcă și principiul separației puterilor în stat față de împrejurarea că Guvernul a utilizat mecanismul ordonanțelor de urgență succesive pentru a bloca efectul legilor-cadru de salarizare date de Parlament, ca autoritate legiuitoare. Toate legile-cadru de salarizare din perioada 2010 până în prezent au stabilit, ca principiu general, principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii. O normă care trimite generic la niște cuantumuluri dintr-o lună precedentă care, de altfel, nu sunt precizate nici în normele de salarizare care au precedat-o nu întrunește exigențele de precizie și claritate care caracterizează un act normativ și creează insecuritate juridică, destinatarii legii fiind în imposibilitatea de a-și adapta conduita exigențelor legii.

9. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale privind criteriile de calitate a legii (spre exemplu, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, Decizia nr. 318 din 21 mai 2019 sau Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017) și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

10. Se mai arată că salariile de funcție și de grad profesional au fost calculate prin raportare la valoarea de referință sectorială de 197,33 lei, prevăzută de art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 (act normativ abrogat), care încalcă prevederile art. 73 alin. (3) lit. j), ale art. 1 alin. (4) și ale art. 115 alin. (1) din Constituție. Din analiza normelor incidente care s-au succedat în timp rezultă că art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, conținând valoarea de referință de 197,33 lei, a fost ultraactivat după abrogare, printr-o serie de norme succesive care au amânat, în fiecare an, intrarea în vigoare a coeficienților de funcții și a valorilor de referință din Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010, până când acestea au fost abrogate. Astfel, pentru perioada 2010—2017 se constată un tipar normativ de trimitere la „cuantumul” drepturilor salariale stabilit potrivit legislației anterioare, iar legislația anterioară nu

menționează precis aceste cuantumuluri, ele fiind în realitate necunoscute pentru destinatarii legii, angajatori și angajați.

11. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, paragrafele 29 și 31, și Decizia nr. 289 din 7 iunie 2005, și se arată că art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 referitor la salarizarea polițiștilor încalcă art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, întrucât nu reprezintă o lege organică. Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 încalcă și art. 115 alin. (1) din Constituție, în lumina căruia se poate reglementa în domeniul rezervat legii organice doar prin ordonanțe de urgență, nu și prin ordonanțe simple ale Guvernului.

12. Faptul că Guvernul, ca emitent al Ordonanței Guvernului nr. 8/2008, a intervenit în sfera competențelor exclusive ale Parlamentului încalcă principiul separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție.

13. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 536 din Codul administrativ, autorii susțin încălcarea principiului egalității de tratament juridic în exercitarea dreptului de acces la justiție (art. 16 și 21 din Constituție), prin aceea că dispozițiile legale criticate supun unui regim juridic diferențiat nejustificat categoria angajaților funcționari publici, care introduc la instanțe acțiuni pentru protecția unor drepturi de natura salariului cu izvor în raportul de serviciu, prin comparație cu categoria angajaților care nu sunt funcționari publici, aflați într-un raport de muncă litigios și care, atunci când introduc acțiuni în justiție, sunt tratați mai favorabil de către legiuitor, în ceea ce privește: instanța competentă; compunerea instanței de judecată; punerea în întârziere a angajatorului debitor (procedura plângerii prealabile); termenele de judecată; inversarea sarcinii probei la angajator (a se vedea art. 272 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii) și obligația angajatorului instituție publică de a depune toate probele necesare până la primul termen de judecată; calea de atac.

14. În susținerea excepției, sunt invocate aspecte privind principiul nediscriminării, din jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

15. Se mai susține că art. 5 lit. jj) din Codul administrativ încalcă prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) și ale art. 115 alin. (6) din Constituție, precum și principiul egalității de tratament juridic în exercitarea dreptului de acces neîngrădit la justiție, în măsura în care se interpretează în sensul că actele individuale de salarizare ale funcționarilor publici sunt acte emise „în regim de putere publică”. În această interpretare, prevederile legale criticate afectează exercitarea dreptului de acces la justiție al funcționarului public, comparativ cu angajații care nu sunt funcționari publici, care beneficiază de un regim juridic procesual mai favorabil la soluționarea conflictelor de muncă privind drepturi salariale.

16. Art. 5 lit. jj) din Codul administrativ încalcă și principiul nediscriminării în exercitarea dreptului de acces la justiție, întrucât generează un regim juridic procesual privilegiat nejustificat pentru angajatorul instituție publică, comparativ cu angajatorul de drept privat.

17. Totodată, în mod nejustificat și discriminatoriu, în baza definiției defectuoase, prea largi și evazive, furnizate de art. 5 lit. jj) din Codul administrativ, care include și înțelesul că actele de salarizare ale funcționarilor publici sunt acte emise „în regim de putere publică”, conflictele angajaților funcționari publici, calificate prin art. 1 din Legea dialogului social nr. 62/2011, tot „conflicte de muncă”, sunt repartizate instanțelor de drept

administrativ, nespecializate în soluționarea conflictelor de muncă, sunt supuse obligației de plângere prealabilă, nu se judecă cu aplicarea regulii inversării sarcinii probei și nu beneficiază de calea de atac a apelului. Se creează astfel un regim juridic nefavorabil pentru funcționarii publici.

18. **Tribunalul Buzău — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Astfel, referitor la dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, instanța arată că acestea instituie reguli privind aplicarea în timp a legii-cadru a salarizării personalului plătit din fonduri publice, stabilind, pentru perioada 1 martie 2017—31 decembrie 2017, obligația menținerii în plată la nivelul acordat pentru luna februarie, respectiv iunie 2017 a cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții. De asemenea, nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Prevederile legale criticate au ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, iar, începând cu data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, prevăd că drepturile salariale ale personalului plătit din bugetul general consolidat al statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în lege și în anexele nr. I—IX la lege, iar, începând cu anul 2023, potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) din lege, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se vor stabili pentru toate funcțiile cuprinse în anexele nr. I—VIII la lege, prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I—VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare. Legea-cadru nr. 153/2017 conține și dispoziții tranzitorii, urmărind ca în timp să se regleze disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare.

19. Cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, criticate prin prisma dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, instanța invocă Decizia nr. 81 din 18 februarie 2020, prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul respingerii excepției.

20. De asemenea, în opinia instanței, dispozițiile art. 536 și ale art. 5 lit. jj) din Codul administrativ nu încalcă principiul egalității de tratament juridic în exercitarea liberului acces la justiție. Așa cum s-a statuat, în mod constant, în jurisprudența Curții Constituționale, acest principiu presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994). Or, situația funcționarilor publici este esențialmente diferită de cea a celorlalți salariați. Chiar dacă o asemenea soluție legislativă creează premisele ca funcționarilor publici să li se aplice reguli diferite, în funcție de angajatorul autoritate publică în cadrul căruia își desfășoară activitatea, nu este vorba de situații similare.

21. Referitor la dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010, ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, criticate în raport cu art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, instanța consideră că nu poate fi primită critica potrivit căreia Guvernul a utilizat mecanismul ordonanțelor de urgență succesive pentru a bloca efectul legilor-cadru de salarizare date de Parlament. Regimul particular al ordonanței de urgență este prevăzut în art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție și se referă la cazurile în care poate fi emisă. Astfel, pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, art. 115 din Constituție consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă realizându-se printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar.

22. În ceea ce privește critica potrivit căreia se încalcă principiul securității raporturilor juridice, ca urmare a faptului că nu se reglementează precis cuantumul elementelor salariale și se face trimitere la alte norme de trimitere, ultraactivând norme anterioare, instanța arată că trimiterea la alte acte normative reprezintă un procedeu permis de art. 50 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Nu s-ar putea aprecia că, în lipsa indicării exacte a cuantumului elementelor salariale, prevederile legale sunt neclare. Prin trimiterea la un cuantum al elementelor salariale stabilite anterior, cuantumul elementelor salariale, chiar dacă nu este indicat expres, este în mod facil determinabil.

23. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și

acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2008, ale art. 536 și art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

27. Din analiza criticilor de neconstituționalitate și a considerentelor încheierii de sesizare, Curtea reține că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, sunt vizate, în realitate, prevederile art. II pct. 1 — art. 1 alin. (1) — din acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

28. De asemenea, Curtea observă că prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 26 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, iar Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a fost respinsă prin Legea nr. 49/2012 privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru

modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 22 martie 2012.

29. Totodată, Curtea observă că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 27 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate prin art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010.

30. Curtea mai reține că art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 au avut aplicabilitate limitată în timp, în cursul anului 2017.

31. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt incidente în cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, urmează să se exercite controlul de constituționalitate asupra acestor dispoziții legale, care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: *„În perioada 1 martie—31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;*

— Art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017:

„(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;

— Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008: „(1) Începând cu data de 1 aprilie 2008, valoarea de referință sectorială pentru determinarea soldelor de funcție și grad ale personalului militar, potrivit prevederilor Legii nr. 138/1999, cu modificările și completările ulterioare, valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, și valoarea de referință sectorială în baza căreia se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, se stabilesc la 193,4694 lei.

(2) Începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) devine 197,3387 lei.

(3) Soldele de funcție și de grad ale personalului militar, respectiv salariile pentru funcția îndeplinită și pentru gradul profesional deținut de funcționarii publici cu statut special, calculate potrivit alin. (1) și (2), vor fi întregite la un leu, în favoarea personalului.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de

bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 283/2011: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. — (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și

stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșterea salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: „Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează:

a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă cuantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași cuantumuri de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009.”;

— Art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019: „În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...);

jj) regimul de putere publică — ansamblul prerogativelor și constrângerilor prevăzute de lege în vederea exercitării atribuțiilor autorităților și instituțiilor administrației publice și care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice, pentru apărarea interesului public.”;

— Art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019: „Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.”

32. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în: art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind trăsăturile statului, separația și echilibrul puterilor și principiul legalității și al supremației Constituției, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, art. 115 alin. (1) și (6) privind ordonanțele Guvernului și limitele ordonanțelor de urgență a Guvernului. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării și Protocolul nr. 12 la Convenție referitor la interzicerea generală a discriminării.

33. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a mai examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 prin raportare la dispoziții constituționale și prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză (a se vedea Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022, și Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 5 august 2022).

34. Curtea a invocat jurisprudența sa anterioară prin care a reținut, în esență, că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010.

35. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57.

36. Astfel, dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc în ceea ce privește destinatarii și efectele juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident, cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

37. Ca tehnică de reglementare, textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din

7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. În consecință, considerentele acestei decizii nu sunt aplicabile în prezenta cauză. În concluzie, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

38. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut că, sub aspectul competenței de legiferare, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115, consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 22 mai 2020). Prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 dispun în sensul neaplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Aceste prevederi legale fac inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, astfel ca implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale plătite din fonduri publice. În consecință, Curtea a constatat că nu se poate reține că prin adoptarea ordonanțelor de urgență criticate s-ar fi încălcat principiul separației puterilor, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

39. Cât privește critica referitoare la tehnica de reglementare, Curtea a precizat că aceasta relevă o problemă de legiferare ce nu poate fi soluționată însă decât de legiuitor, iar nu de Curtea Constituțională în cadrul competențelor sale consacrate de Legea fundamentală.

40. De asemenea, dispozițiile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar prin mai multe decizii Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate (a se vedea Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021, Decizia

nr. 217 din 30 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 19 iulie 2021, Decizia nr. 285 din 27 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 iulie 2021, Decizia nr. 625 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 24 iunie 2022, sau Decizia nr. 628 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 28 iunie 2022).

41. Astfel, analizând critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. j) referitoare la adoptarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, precum și ale art. 115 alin. (1), care se referă la abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe în domeniul care nu fac obiectul legii organice, Curtea a reținut că, așa cum în mod constant a statuat în jurisprudența sa, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente — nașterea, executarea și încetarea — ale raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se referă în mod intrinsec la statutul acestora, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. În ceea ce privește reglementarea tuturor acestor aspecte în cazul polițistilor, Curtea a constatat că acestea constituie obiectul reglementării Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a avut ca obiect de reglementare însă salarizarea și alte drepturi ale polițistilor, iar Curtea a statuat că „sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice” (a se vedea Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1160 din 21 decembrie 2005).

42. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

43. Curtea precizează că aspectele referitoare la interpretarea și aplicarea legii excedează controlului de constituționalitate, soluționarea acestora revenind instanțelor judecătorești.

44. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. jj) și ale art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, Curtea reține că și aceste norme juridice au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare (a se vedea Decizia nr. 807 din 7 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 4 februarie 2022).

45. Astfel, cu privire la prevederile art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, Curtea a constatat, în esență, că aceste texte de lege nu cuprind norme contrare principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție. Statutul special al funcționarilor publici conferă acestora anumite avantaje și garanții față de personalul contractual, cum ar fi, de exemplu, stabilitatea în funcție, ceea ce justifică un tratament juridic diferit în ceea ce privește instanța competentă să soluționeze litigiile ivite în legătură cu raporturile de serviciu ale acestora, fără a se putea susține, așadar, încălcarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

46. Totodată, astfel cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, principiul egalității nu presupune uniformitate, ci, dimpotrivă, situațiile obiectiv diferite justifică și chiar impun

instituirea unui tratament juridic diferențiat. Or, funcționarii publici se află într-o situație juridică distinctă de cea a personalului angajat în baza unui contract individual de muncă, ceea ce justifică instituirea unui tratament juridic diferit, compatibil cu dispozițiile art. 16 din Constituție.

47. De asemenea, stabilind instanța competentă să soluționeze litigiile având ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public, textul de lege supus controlului de constituționalitate transpune dispozițiile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căreia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, și dispune, totodată, chiar în sensul asigurării accesului liber la justiție, și nu al îngrădirii acestui drept. În consecință, dispozițiile art. 21 din Constituție nu sunt sub niciun aspect încălcate.

48. Referitor la dispozițiile art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, care stabilesc semnificația expresiei „*regimul de putere publică*”, Curtea a observat că susținerile autorilor excepției, similar celor formulate în prezenta cauză, se subsumează exclusiv unor aspecte referitoare la interpretarea acestor dispoziții legale și la aplicarea „*regimului*

de putere publică” în cazul actelor individuale de salarizare ale funcționarilor publici. Or, problema interpretării și aplicării dispozițiilor legale criticate excedează controlului de constituționalitate, fiind de resortul instanțelor judecătorești investite cu soluționarea cauzelor. Astfel, instanța judecătorească interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care a fost investită, iar împotriva hotărârii judecătorești partea interesată poate exercita o cale de atac, în condițiile legii, soluționarea acesteia revenind instanței de control judiciar. În cazul în care practica judiciară vedește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), atribuie Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești. În consecință, Curtea a constatat că, astfel cum a fost formulată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 este inadmisibilă.

49. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

50. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Chirac, Petrișor Lopată și Anton Radu în Dosarul nr. 1.913/114/2019 al Tribunalului Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. jj) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru constituirea, aprobarea structurii și a modului de funcționare ale Comitetului de supraveghere pentru implementarea și monitorizarea funcționării ulterioare a sistemului de garanție-returnare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (6) lit. h) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se constituie Comitetul de supraveghere pentru implementarea și monitorizarea funcționării ulterioare a sistemului de garanție-returnare, denumit în continuare *Comitetul*, cu rol de supraveghere, fără personalitate juridică, care funcționează pe lângă autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(2) Comitetul se compune din reprezentanți ai producătorilor, comercianților și ai autorităților publice cu responsabilități în domeniul ambalajelor primare nereutilizabile prevăzute la art. 10 alin. (5) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare. Componenta Comitetului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Calitatea de membru al Comitetului nu poate fi cumulată cu cea de membru în Consiliul de supraveghere al administratorului sistemului de garanție-returnare, organizat potrivit art. 19 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1.074/2021 privind stabilirea sistemului de garanție-returnare pentru ambalaje primare nereutilizabile, republicată, cu modificările ulterioare.

(4) Membrii Comitetului sunt reprezentanți la nivel de ministru/secretar de stat/președinte sau director general cu responsabilități în domeniu. În situațiile în care aceștia se află în imposibilitatea de a participa la reuniune, reprezentarea se realizează la nivel de director general sau, după caz, de director al structurii de specialitate.

(5) Conducerea Comitetului este asigurată de un președinte, acesta fiind conducătorul autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(6) În situațiile în care conducătorul autorității publice centrale pentru protecția mediului se află în imposibilitatea de a-și exercita funcția de președinte al Comitetului, acesta delegă responsabilitățile și atribuțiile sale unui secretar de stat cu responsabilități în domeniu.

(7) Componenta nominală a Comitetului se aprobă prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, în baza propunerilor formulate de conducătorii autorităților publice/instituțiilor publice/entităților prevăzute la alin. (2), în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Comitetul se întrunește în ședințe ordinare lunare sau, ori de câte ori este necesar, în ședințe extraordinare, la solicitarea unei treimi dintre membrii acestuia sau a președintelui Comitetului.

(2) Procedura de convocare, organizare și desfășurare a ședințelor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin Regulamentul

de organizare și funcționare al Comitetului, denumit în continuare *regulament de organizare și funcționare*.

(3) În funcție de ordinea de zi a ședinței, oricare dintre membrii Comitetului poate supune spre aprobare președintelui acestuia propunerea de participare, cu rol consultativ, a unor reprezentanți ai autorităților publice sau ai altor persoane fizice ori juridice cu responsabilități în domeniu.

Art. 3. — (1) Principalele atribuții ale Comitetului constau în:

a) asigurarea transparenței și stabilității sistemului de garanție-returnare din România;

b) sesizarea organelor competente în cazul nerespectării obligațiilor ce le revin atât administratorului sistemului de garanție-returnare, cât și producătorilor și comercianților implicați în procesul de implementare și funcționare a sistemului de garanție-returnare în România;

c) recomandarea retragerii calității de administrator al sistemului de garanție-returnare.

(2) Modalitatea de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Atribuțiile Comitetului pot fi completate la propunerea autorității centrale pentru protecția mediului sau la propunerea membrilor Comitetului și în urma votului obținut în cadrul Comitetului, prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

Art. 4. — (1) În vederea realizării activității de supraveghere, Comitetul va solicita administratorului sistemului de garanție-returnare (SGR), pe lângă raportul anual, atât informări lunare, cât și rapoarte trimestriale.

(2) Formatul, frecvența și conținutul informărilor și rapoartelor se aprobă prin ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor prevăzut la art. 3 alin. (2).

Art. 5. — (1) Pentru organizarea și desfășurarea activităților Comitetului se înființează un secretariat tehnic, care funcționează în cadrul autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Atribuțiile și responsabilitățile secretariatului tehnic se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 6. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Comitetul elaborează regulamentul de organizare și funcționare, care va fi adoptat în prima ședință a acestuia.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor emis în termen de 15 zile de la data adoptării acestuia de către Comitet.

(3) Regulamentul de organizare și funcționare al Comitetului se revizuieste de către acesta ori de câte ori este necesar, cu respectarea procedurii prevăzute la alin. (2).

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ
Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna
Ministrul economiei,
Florin Marian Spătaru

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul antreprenoriatului și turismului,
Constantin-Daniel Cadariu

C O M P O N E N Ț A

Comitetului de supraveghere pentru implementarea și monitorizarea funcționării ulterioare a sistemului de garanție-returnare

1. doi reprezentanți ai Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor;
2. un reprezentant al Ministerului Economiei;
3. un reprezentant al Ministerului Antreprenorialului și Turismului;
4. un reprezentant al fiecărei asociații reprezentative a producătorilor care face parte din structura acționariatului administratorului SGR;
5. un reprezentant al fiecărei asociații reprezentative a comercianților care face parte din structura acționariatului administratorului SGR.

G U V E R N U L R O M Â N I E I

H O T Ă R Ă R E

pentru modificarea pct. IV lit. c) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 632/2022 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2022—2023

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 632/2022 privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2022—2023, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 13 mai 2022, la punctul IV, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) Numărul de locuri pentru anul I, învățământul militar organizat de Ministerul Afacerilor Interne — 5.760.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul educației,
Ligia Deca
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 5 aprilie 2023.
Nr. 305.

G U V E R N U L R O M Â N I E I

H O T Ă R Ă R E

privind acceptarea de către statul român a donației unor bunuri mobile, ca operațiune compensatorie, din partea Harris Global Communications Inc și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a acestor bunuri

Având în vedere prevederile art. 362 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1.011 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 291 alin. (1) lit. b), art. 299 și al art. 364¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se acceptă pentru statul român donația bunurilor mobile cu valoarea totală de piață de 1.500.000 USD, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, făcută de către Harris Global Communications Inc din SUA ca operațiune compensatorie.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale, prin Unitatea Militară 01838 Boboc, îndeplinește formalitățile de acceptare a donației în numele statului român.

Art. 3. — (1) Bunurile prevăzute în anexă devin proprietate privată a statului la data autentificării contractului de donație și

se dau în administrarea Ministerului Apărării Naționale începând cu aceeași dată, cu destinația utilizării de către Ministerul Apărării Naționale în activitățile specifice.

(2) Predarea-primirea bunului prevăzut în anexă se face în termenul stabilit de părți în cadrul contractului de donație.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

București, 5 aprilie 2023.
Nr. 306.

ANEXĂ

DESCRIEREA BUNURILOR MOBILE
pentru care se acceptă donația făcută statului român, pentru Ministerul Apărării Naționale,
de către Harris Global Communications Inc, ca operațiune compensatorie

Denumirea/Compunerea bunului mobil	Titlul obligației de compensare	Valoarea bunului cu TVA/Valoarea de piață (USD)
Vehicul special de comunicații „HF/VHF” pentru Forțele Aeriene Române: <ul style="list-style-type: none"> • platformă vehiculară 4 x 4 — 1 complet; • stație radio Harris RF-7800 H 150 W — 2 complete; • stație radio Harris RF-7850 SPR — 1 complet (3 bucăți); • stație radio Harris RF-7850 M 50 W multiband vehicular — 2 complete; • stație radio Harris RF-7800 V 50 W VHF vehicular — 1 complet; • complet infrastructură de rețea (1 laptop + 1 switch + 1 router + 1 voice recorder) — 1 complet; • sistem electroalimentare — 1 complet; • aplicație software stației radio — 1 complet; • sistem intercomunicație RF-7800 I Tactical Networking — 1 complet 	Acordul de compensare nr. 2.277 din 4.11.2022	1.500.000 USD

NOTĂ:

Valoarea în lei a bunurilor donate se determină pe baza cursului de schimb valutar al Băncii Naționale a României, valabil în ziua încheierii contractului de donație.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

